

ನಿಮ್ಮೊಡನೆ

ತಪ್ಪಿಸಬಹುದಾದ ಸಾವು

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತಾಯನ ಎಂಬುದು ಖುಷಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ಆತಂಕವನ್ನೂ ಜೊತೆಗೆಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. 'ಸುರಕ್ಷಿತ ಹೆರಿಗೆ' ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಎಟುಕದಿರುವುದೇ ಈ ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಬಡತನ ಹಾಗೂ ತಾಯಿ, ಮಗು ಸಾವು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಈಗಲೂ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲಾಗಿಯೇ ಮುಂದುವರಿದಿವೆ. ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿರುವ 2014ರ ಸಹಸ್ರಮಾನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗುರಿಗಳ ವರದಿಯ ಅಂಕಿ- ಸಂಖ್ಯೆ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಾರತ ಮತ್ತು ನೈಜೀರಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ದಾಖಲಾಗುವ ತಾಯಂದಿರ ಸಾವು ಪ್ರಕರಣಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಒಟ್ಟಾರೆ ತಾಯಂದಿರ ಸಾವು ಪ್ರಕರಣಗಳ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಎಂಬ ಆಘಾತಕಾರಿ ಸಂಗತಿ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಈ ವರದಿಯಿಂದ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 50,000 ತಾಯಂದಿರು ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೈಜೀರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಾವುಗಳ ಪ್ರಮಾಣ 40,000. ಹೆರಿಗೆ ಸಂದರ್ಭದ ಸಾವುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೇಂದೇ 'ಜನನಿ ಶಿಶು ಸುರಕ್ಷಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ' ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಆದರೂ ಮಾತೃಮರಣವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ನೀತಿಗಳ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾದರಿಗಳ ವೈಫಲ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಹೆರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ತಾಯಂದಿರ ಸಂಖ್ಯೆ 16. ಆದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಖ್ಯೆ 230. ಈ ಮಟ್ಟದ ಭಾರೀ ಅಂತರ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸಬೇಕಿದೆ. ಯೋಜನೆಗಳ ಪುನರವಲೋಕನಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಬೇಕಿದೆ. ಅಸುರಕ್ಷಿತ ಹೆರಿಗೆ ಹಾಗೂ ತರಬೇತಿ ರಹಿತ ಶುಶ್ರೂಷೆಗಳೇ ಹೆರಿಗೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾಯಂದಿರ ಸಾವಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಹೀಗಾಗಿ ಹೆರಿಗೆ ವೇಳೆ ಕೌಶಲವಿರುವ ವೃತ್ತಿಪರ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ನೆರವು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಜನರನ್ನು ಸಂವೇದನಾಶೀಲರಾಗಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಬಾಣಂತಿ ಸಾವಿಗೆ ಬಡತನವೂ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ. ಸಿರಿವಂತ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಈಗಲೂ 14 ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚೇ ಇದೆ. ಭಾರತದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಆರೈಕೆ ಕೊರತೆ ತಾಯಂದಿರ ಸಾವು ಹೆಚ್ಚಲು ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಉಪೇಕ್ಷೆ, ತಾರತಮ್ಯ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಇದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಿನ ಆರೋಗ್ಯ, ಆಹಾರದ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಮುಂದೆ ಹೆರಿಗೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ತ್ರಾಣ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ತಾಯಿಯಾಗುವುದು, ರಕ್ತಹೀನತೆ, ತರಬೇತಾದ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯರ ಕೊರತೆ ತಾಯಿಯ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ಒಡ್ಡುತ್ತವೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ 2012ರಲ್ಲಿ 14 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ಐದನೇ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿವೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಾಗಿವೆ. ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಸಾಧನಗಳು, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜುಗಳು, ಹೈಟೆಕ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಆರೋಗ್ಯ ಮಿಷನ್‌ನಂತಹ ಯೋಜನೆಗಳಿವೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಆರೋಗ್ಯ ಸಹಾಯಕಿಯರ ಸೇವೆ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಶಿಶು ಮತ್ತು ಬಾಣಂತಿಯರ ಸಾವಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದು ತಲೆತಗ್ಗಿಸುವ ವಿಷಯ. ಇದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವೈಫಲ್ಯವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆಗಳೇನೂ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ. 'ಬೇಟಿ ಬಚಾವೋ, ಬೇಟಿ ಪಡಾವೋ' ಅಂತಹ ಮಹತ್ವದ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೀ 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದಿರಿಸಿದೆ. ಸರ್ದಾರ್ ವಲ್ಲಭಭಾಯಿ ಪಟೇಲ್ ಅವರ ಪ್ರತಿಮೆ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ 200 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನೆರವು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ!

ಗುಣಮಟ್ಟದ ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆ ಹಾಗೂ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸವಲತ್ತುಗಳು ನಗರ, ಮಹಾನಗರಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿವೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಕೊರತೆಗಳಿಂದ ಬಸವಳಿದಿವೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹುಪಾಲು ವೈದ್ಯರು ಸಿದ್ಧರಲ್ಲ. ವಿಮೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಇದ್ದರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲ. ಆರೋಗ್ಯ ಸೇವೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೇವೆ ಎಟುಕುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಚಿಂತನೆ ಹರಿಸಬೇಕು.

■ ಎನ್.ಉದಯಕುಮಾರ್

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಶು ಮತ್ತು ಬಾಣಂತಿಯರ ಸಾವಿನ ಪ್ರಮಾಣ ತಲೆತಗ್ಗಿಸುವ ವಿಷಯ. ಇದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವೈಫಲ್ಯವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆಗಳೇನೂ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ. 'ಬೇಟಿ ಬಚಾವೋ, ಬೇಟಿ ಪಡಾವೋ' ಅಂತಹ ಮಹತ್ವದ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೀ 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದಿರಿಸಿದೆ. ಸರ್ದಾರ್ ವಲ್ಲಭಭಾಯಿ ಪಟೇಲ್ ಅವರ ಪ್ರತಿಮೆ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ 200 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನೆರವು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ!

ಕುಶಲ್